

यथेति सुप्रणीतेनेति श्लोकेनयन्मनुवचनमुक्तं तद्वल्लक्षण एववचनं मनुमुखाच्छ्रुतमित्यर्थः ॥ १२ ॥ प्रागिति दंडएव उक्तवचनाद्धर्मशब्देनव्यवहारशब्देन चोच्यतइत्यर्थः प्राग्वचनं धर्मवचनं ॥ १३ ॥ रूपतो
गिरिवोस्थितइति स्यांतरं रूपं दुष्टसंतापकत्वात्कुरमश्चितुल्यमित्युक्तं ॥ १४ ॥ बाह्यरूपवर्णयति नीलेति दंडाधिष्ठान्यादेवतायाइदं ध्यानादिकं अज्ञानाददंडदंडजदोषं निराकर्तुं दंडकर्तृभिरमात्यादिभिर्धर्ममित्ये
वमर्थयुक्तं यदितुलौकिकानि दंडधर्मव्यवहारांगान्यत्रोत्प्रेक्ष्यते तर्हि एवं व्याख्येयं तत्र दंडः सहर्तृत्वादौद्रोशश्च नीलोहितइति तस्यागिरिवोस्थितइति लोहितं रूपमुक्तं नीलं च नीलोत्पलेति निरुक्तं तत्र राज्ञोदंडे
द्वेषात्तद्धने च लोभात्पण्यस्य दंडस्य मालिन्यरागोत्पन्नत्वात्नीललोहितं दंडस्य रूपं च तस्मादंष्ट्रादवप्राणिनां वधसाधनानियत्रसः तथाहि केचिन्मानभगेन केचिद्वनहरणेन केचित्पाणव्यापाद
नेन च बध्यतेऽतस्तान्येव तदंष्ट्राः चत्वारो भुजाः अर्थादानकर्तारो यस्य सः तथाहि प्रजाभ्यः सामंतेभ्यश्चक्रादानं अतृतात्पत्यर्थिनस्तत्समं द्रव्यादानं धनवतः कदर्याद्वि
प्राप्तवत्त्वादानं चेति अथ तस्यैव व्यवहाररूपिणो रूपवर्णयति अष्टपानैकनयनः शंकुकर्णोर्ध्वरोमवान् जटी द्विजिह्वइति आवेदनं भाषासंप्रतिपत्तिर्मिथ्योत्तरं कारणोत्तरं प्राङ्गन्यायं प्रतिभूः क्रियाफलसिद्धिश्चे

यथोक्तमेतद्वचनं प्रागेवमनुनापुरा ॥ यन्मयोक्तं मनुष्यं ब्रह्मणो वचनं महत् ॥ १२ ॥ प्रागिदं वचनं प्रोक्तमतः प्राग्वचनं विदुः ॥ व्यवहारस्य चाख्यानाद्वावहारइ
होच्यते ॥ १३ ॥ दंडे त्रिवर्गः सततं सुप्रणीते प्रवर्तते ॥ देवं हि परमो दंडो रूपतो गिरिवोस्थितः ॥ १४ ॥ नीलोत्पलदलश्यामश्चतुर्दंष्ट्रश्चतुर्भुजः ॥ अष्टपानैकनयनः शं
कुकर्णोर्ध्वरोमवान् ॥ १५ ॥ जटी द्विजिह्वस्ताम्रास्यो मृगराजतनुच्छदः ॥ एतद्रूपं विभक्त्युग्रं दंडो नित्यं दुराधरः ॥ १६ ॥ असिधनुर्गदाशक्तिस्त्रिशूलं मुद्गरः शरः ॥
मुसलं परशुश्चक्रं पाशो दंडोऽर्पितो मराः ॥ १७ ॥ सर्वप्रहरणीयानि संतियानीह कानि चित् ॥ दंड एव स सर्वात्मा लोके चरति मूर्तिमान् ॥ १८ ॥

त्यष्टौ पादाः एतैर्हि निमित्तैर्दंडश्चरति नान्यथेत्येतेषां पादत्वं तत्र आवेदनं अर्थिना सभ्यान्वतिगत्वा देवदत्तो मदीयं शतं सुवर्णानां अमुकस्मिन् देशे काले साक्षिणचगृहीत्वान ददातीति तद्वस्तेन लेखनं पुनरपि प्रत्यर्थिन
माहूयतस्समक्षं तथैव लेखनं भाषा तत्र प्रत्यर्थिना हेमेतस्य धारयामीत्युक्तेन कस्यापि दंडइति तदिदं संप्रतिपत्तिरूपमुत्तरं न दंडपादत्वेन गण्यते नाहेमेतस्य धारयामीति मिथ्योत्तरं मया गृहीतमासीत्तत्पुनः परावृत्य दत्त
मिति कारणोत्तरं अस्मिन्नर्थेऽनेन पूर्वमहमभियुक्तस्तत्र पराजितो मयेति प्राङ्गन्यायोत्तरं त्रिविधेप्यस्मिन्नन्तरे अर्थिप्रत्यर्थिभ्यां प्रतिभूयः अहमेतस्मिन् पराजित इदं द्रव्यं दास्यामीति क्रियास्य मतसाधकानां सा
क्षिपत्रभोगशपथादीनां प्रदर्शनं ततोऽव्यवने तस्य जयइति अष्टभ्यः पादेभ्योऽन्तरं अपराधीदं द्वातइत्येतदंडस्य पादाः यदाहयाज्ञवल्क्यः निन्द्वेभाविता दद्यात्तद्वनं राज्ञे च तत्समं मिथ्याभियोगी द्विगुणमभियोगाद्ध
नं वहेदिति नैकनयनः नैकानि बहूनि नयनस्थानीयानि राजा मात्यपुरोहितपर्वदाख्यानि दर्शनसाधनानि यस्मिन् शंकुकर्णः तीक्ष्णकर्णः अवश्यं श्राव्यः ऊर्ध्वरोमवान् अत्यंतं उफुल्लः शंकुकर्णश्चासौ ऊर्ध्वरोमवां
श्चेति समासः ॥ १५ ॥ जटीति जटी अनेकसंदेहजटिलः द्विजिह्वः अर्थिप्रत्यर्थिनोर्वाक्यवैमत्यात्तद्विजिह्वेयस्य स तथा एवं व्यवहाररूपिणो दंडस्य रूपमुक्त्वा धर्मार्थ्यं दंडरूपमाह ताम्रास्यो मृगराजतनुच्छदइति
ताम्रावन्दिरेवाहवनीयादिरास्यं यस्य स तथा मृगराजः कृष्णमृगस्तत्संबंधिचर्मतनुच्छदः शरीराच्छादकं प्रावरणमस्य एतेन दीक्षाप्रधानो यज्ञोक्तः एतच्च सर्वेषां दानोपवासहोमादीनामुपलक्षणं ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥